

er ikke andet, end hvad jeg har sagt, at der har været Spørgsmaal fremme om saadanne Klasser af Personer i Statens Tjeneste, der ikke faldt ind under Lovforslaget, og Spørgsmaalet om at yde dem Hjælp er henvist til senere Forhandling. Ingen er bunden, heller ikke den ærede Ordfører og hans Parti, og jeg er overbevist om, at heller intet af de andre Partier har bundet sig til nogen Affattelse eller Form for Dyrtsidshjælp til andre Personer end dem, Lovforslaget omfatter. Hvad Fremtiden vil bringe, bliver Fremtidens Sag og senere Forhandlingers Sag.

Fraenkel: Naar man hører de Herrer Socialdemokrater imødegaa en her, gaar de stadigvæk ned under den ganske simple og ligefremme Motivering af det Særstandpunkt, man har indtaget. De taler hele Tiden om ens Motiver, som de slet ikke kender noget til. Men denne stadige Paa-beraaben af, at der ikke vil falde Glans over Højrepartiet, maa jo lade en formode, at den eneste Grund til den Stilling, som Socialdemokratiet indtager ved lignende Lejligheder, er den, om der falder Glans over dem eller ikke. I øvrigt er det fuldstændig meningsløst at kæde Spørgsmaalet om Højres principielle Stilling i Sager af denne Beskaffenhed sammen med Spørgsmaalet om et Medlems Motivering af et Særstandpunkt, som netop hans Gruppe ikke deler. Kan de Herrer ikke forstaa, at det er der ingen Mening i? Og Mening skulde der dog helst være i, hvad man siger her.

Staaung: Det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) sagde, at der maatte være en Hensigt med Bemærkningerne fra vor Side. Jeg skal ikke nægte, at der er en saadan Hensigt, den nemlig, at afsløre det Hykleri, som Højre har drevet baade her og andetsteds i de senere Tider med disse Sager. Jeg overlader Højre at optræde uden Hensigt, og jeg erkender, at jeg har haft en Hensigt med min Optræden.

Ordføreren (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]): Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) har Gang paa Gang sagt, at han ikke kunde stemme for det foreliggende Lovforslag, fordi der var fastsat saa lave Beløb som 25 Kr. Jeg vil gøre opmærksom paa, at hvis man overhovedet skal have en Skala, hvor der ikke er alt for store Spring, maa der komme Smaabeløb som Grænser. Det var der ogsaa i Regeringens Lovforslag,

hvor der var Understøttelser paa 25 Kr. til Folk, der havde 2,600 Kr. i Indtægt og 5 Børn. Det er jo ikke nogen overvældende stor Hjælp for Folk med en saa stor Indtægt. Men der er ogsaa Beløb paa 216 Kr. til Folk med en Indtægt af 1,350 Kr. Hjælpen kan altsaa variere fra 25—216 Kr.; men hvis det ærede Medlem ikke vil have en Lovgivning, hvor der springes fra et Tal til et andet med store Spring, saa vil han være nødt til at gaa til slige Smaabeløb. Jeg kunde ønske at se, hvorledes han vilde forme et Forslag, hvor Beløb paa 25 Kr. var undgaaet

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlem fra Lyngbys (Abrahamsen) Udtalelser om, at der var disponeret over den 1 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det er fuldkommen rigtigt, hvad den højtærede Minister siger, at der ikke er og ikke kan være truffet nogen bindende Aftale om Anvendelsen af disse Penge. Der var i Udvalget Ønsker om at faa adskillige Ekstraarbejdere og Hjelpearbejdere med ind under Lovforslaget; men da Finansministeren erklærede, at det ikke kunde lade sig gøre, kunde Udvalget ikke foretage sig mere i denne Sag end at udtale et Haab om, at der fra andre Ministres Side vilde blive taget fat med at yde en Hjælp, men der er ikke disponeret eller truffet nogen bindende Aftale i saa Henseende. Jeg har i Udvalget sagt, da der var Tale om Besparelsen, at jeg haabede, at den 1 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. vilde blive brugt paa den Maade, men dermed kan det vel ikke siges, at man har disponeret over Beløbet.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal til den ærede Ordførers (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]) Udtalelser nu sige, at det er rigtigt, at der i Udvalget var et Ønske om, at man kunde komme andre Personer end dem, Lovforslaget omfatter, til Hjælp. Men man maa nøje lægge Mærke til, hvad den højtærede Ordfører siger, nemlig: Der var *indenfor* Udvalget dette Ønske, thi Udvalget som saadant har ikke givet noget Ønske til Kende. Det er ikke det hele Udvalg, for hvilket den ærede Ordfører her taler — saaledes som jeg tror, jeg allerede sagde i Gaar. Indenfor Udvalget er der kommet Stemninger, Ønsker, Bestræbelser frem om Hjælp til andre Personer, og med Hensyn til dette Punkt har jeg som Finansminister maattet sige: Det er muligt, det er endogsaa rimeligt, at der kan være dem, som man skal komme til Hjælp, men det maa da være den enkelte Fagministers Sag at stille Forslag om